

Дело C-363/19

**Резюме на преюдициално запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване:**

7 май 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Patent- and marknadsdomstolen (Швеция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

2 май 2019 г.

Ищец:

Konsumentombudsmannen (KO)

Ответник:

Mezina AB

Предмет на производството пред запитващата юрисдикция

Иск за забрана, скрепена с имуществена санкция, на използването на определени здравни претенции при маркетинга на хранителни добавки

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на правото на Европейския съюз; член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

1. Когато национален съд преценява дали са използвани неразрешени здравни претенции, а тези претенции съответстват на претенция, обхваната от заявление по член 13, параграф 2 от Регламент № 1924/2006, по което все още не е взето решение за разрешаване или неразрешаване, кои разпоредби регламентират тежестта на доказване — членове 5 и 6 във връзка с член 10, параграф 1 и член 28, параграф 5 от Регламент № 1924/2006 или разпоредбите на националното право?

2. Ако отговорът на първия въпрос е, че тежестта на доказване се урежда от Регламент № 1924/2006, кой носи тази тежест — търговецът, който използва съответната здравна претенция, или органът, който иска от националния съд да забрани на търговеца да използва занаят тази претенция?

3. В случай като описания в първия въпрос, когато национален съд преценява дали са използвани неразрешени здравни претенции, кои разпоредби регламентират изискванията за доказване — членове 5 и 6 във връзка с член 10, параграф 1 и член 28, параграф 5 от Регламент № 1924/2006 или разпоредбите на националното право?

4. Ако отговорът на третия въпрос е, че изискванията за доказване се уреждат от Регламент № 1924/2006, какви са установените изисквания за доказване?

5. За отговорите на предходните четири въпроса има ли значение фактът, че Регламент № 1924/2006 (включително член 3, буква а) от него) и Директива 2005/29 могат да са едновременно приложими в производството пред националния съд?

Цитирани разпоредби на правото на Съюза и практика на Съда

Член 3, втора алинея, буква а), член 5, параграф 1, букви а), б) и г), член 6, член 10, параграф 1 и член 28, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните (ОВ L 404, 2006 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18, стр. 244)

Съображения 10, 18 и 21, член 3, параграф 4 и член 12 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260)

Решение от 23 ноември 2017 г., Bionorica и Diapharm/Комисия (C-596/15 P и C-597/15 P, EU:C:2017:886)

Решение от 15 октомври 2015 г., Nike European Operations Netherlands (C-310/14, EU:C:2015:690)

Решение от 21 януари 2016 г., Eturas и др. (C-74/14, EU:C:2016:42)

Решение от 16 юли 2015 г., Abcur (C-544/13 и C-545/13, EU:C:2015:481)

Решение от 16 март 2016 г., Dextro Energy/Комисия (Т-100/15, EU:T:2016:150)

Решение от 8 юни 2017 г., Dextro Energy/Комисия (С-296/16 Р, EU:C:2017:437)

Цитирани разпоредби на националното право

Marknadsföringslagen (2008:486) (Закон (2008:486) за търговските практики), който транспонира Директива 2005/29 в шведското право:

Член 5 Маркетинговата дейност трябва да съответства на добрите търговски практики.

Член 6 Маркетинговата дейност, която нарушава добрите търговски практики по смисъла на член 5, се счита за нелоялна, ако в значителна степен засяга или може да засегне способността на потребителя да вземе информирано решение за сделка.

Член 8 Маркетинговата дейност, която е заблуждаваща по смисъла на членове 9, 10 или 12—17, се счита за нелоялна, ако засяга или може да засегне способността на потребителя да вземе информирано решение за сделка.

Член 10 В маркетинговата си дейност търговецът не може да използва неверни твърдения или други изявления, които създават заблуждение по отношение на неговата търговска дейност или дейността на друг търговец.

Първа алинея се прилага по-специално за изявления, отнасящи се до:

1. съществуването и естеството на продукта, неговото количество, качество и други основни характеристики;
2. произхода и употребата на продукта и рисковете във връзка с него, например въздействието му върху здравето и околната среда.

Кратко изложение на фактите и производството пред запитващата юрисдикция

- 1 Дейността на Mezina AB (наричано по-нататък „Mezina“) се състои в разработване, събиране на доказателства, проучване и маркетинг на природни лечебни средства, лекарства и хранителни добавки.
- 2 Mezina пуска на пазара продуктите „Movizin complex“, „Macoform“ и „Vistavital“. Тези продукти са класифицирани като хранителни добавки и съдържат растения или растителни екстракти, известни като растителни вещества (наричани по-нататък „растителните вещества“). Продуктите

попадат в обхвата на определението за храна. „Movizin complex“ съдържа джинджифил, шипка и босвелия. „Macoform“ съдържа артишок и глухарче. „Vistavital“ съдържа боровинки. В маркетинговата си дейност Mezina използва твърденията, че посочените продукти или съдържащите се в тях растителни вещества имат положително въздействие в частност върху ставите, храносмилането и чревната функция, както и върху зрението и очите. Страните са съгласни, че тези твърдения са здравни претенции.

- 3 Konsumentombudsmannen (Омбудсман за защита на потребителите, Швеция, наричан по-нататък „КО“) завежда дело срещу Mezina пред Patent- and marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд). КО моли Patent- and marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд) да издаде скрепена с имуществена санкция забрана на Mezina да използва посочените или равностойни по съдържание претенции при маркетинга на въпросните продукти.
- 4 Mezina възразява срещу издаването на такава забрана.
- 5 КО и Mezina са съгласни, че претенциите за растителните вещества представляват т.нар. специфични здравни претенции, като освен това всички те трябва да се смятат за съответстващи на претенциите, обхванати от съответните заявления, предоставени на Европейската комисия за становище съгласно член 13, параграф 2 от Регламент № 1924/2006.
- 6 Комисията не е взела становище по нито една от посочените по-горе здравни претенции, а ЕОБХ [Европейски орган за безопасност на храните] е оценил само една от тях и е приел, че от научните доказателства, с които разполага, не се установява връзка между веществото и направената за него претенция.
- 7 КО и Mezina спорят по въпроса дали претенциите за самите продукти са специфични или неспецифични здравни претенции. За разлика от претенциите за растителните вещества, тези претенции не са включени в нито едно от подадените до Комисията заявления.

Основни доводи на страните

- 8 КО твърди, че претенциите за самите продукти са преди всичко специфични здравни претенции, които противоречат на член 10, параграф 1 от Регламент № 1924/2006. Претенциите били неразрешени, тъй като в списъка на разрешените здравни претенции на Общността нямало разрешени претенции за продуктите „Movizin complex“, „Macoform“ и „Vistavital“. Не съществували и заявления за здравни претенции за продуктите „Movizin complex“, „Macoform“ и „Vistavital“. Щом били в противоречие с Регламента, претенциите били в противоречие и с член 5 от Закона за търговските практики.

- 9 По отношение на претенциите на Mezina за растителните вещества КО поддържа следното. Претенциите следвало да се считат за съответстващи на претенциите, обхванати от съответните заявления, предоставени на Европейската комисия за становище. Извън това обаче претенциите не отговаряли на изискванията по член 28, параграф 5 от Регламент № 1924/2006, тъй като противоречали на член 3, втора алинея, буква а) и на членове 5 и 6 от Регламента, както и на членове 5 и 10 от Закона за търговските практики. Следователно тези претенции не можело да бъдат използвани.
- 10 КО твърди, че здравните претенции за растителните вещества са неразрешени, тъй като не отговарят на изискванията по член 5, параграф 1, букви а), б) и г) от Регламент № 1924/2006. Mezina не доказало, че изискванията на Регламента са изпълнени, а съответно и не доказало, че здравните претенции са основани на общоприети научни доказателства в съответствие с член 6 от Регламента.
- 11 Съгласно член 6 Mezina било длъжно да докаже, че претенциите му са основателни (т.е. не са неверни, двузначни или подвеждащи) съгласно член 3, втора алинея, буква а). Дружеството не доказало, че претенциите са основателни, тъй като не представило никакви доказателства в подкрепа на тези претенции — нито първоначално пред Konsumentverket (Агенция за потребителите, Швеция) или КО, нито сега пред Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд). Следователно претенциите били подвеждащи по смисъла на член 3, втора алинея, буква а) от Регламента.
- 12 Тъй като Mezina не доказало основателността на претенциите, те били също така заблуждаващи и неразрешени по смисъла на член 10 от Закона за търговските практики.
- 13 Щом не били разрешени съгласно Регламента, претенциите противоречали и на член 5 от Закона за търговските практики.
- 14 При условията на евентуалност КО поддържа, че претенциите за самите продукти са общи, неспецифични здравни претенции по член 10, параграф 3 от Регламент № 1924/2006. Претенциите били неразрешени, тъй като не били съпроводени нито от разрешени здравни претенции съгласно Регламента, нито от специфични претенции за растителните вещества, които да са разрешени съгласно преходните мерки по член 28, параграф 5 от Регламента. В случай че Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд) намери, че на основание член 28, параграф 5 от Регламента претенциите за растителните вещества са разрешени, КО твърди, че тези здравни претенции не са съпроводени от специфични претенции.
- 15 Според КО не може да се счита, че маркетинговата целева група разполага с подробни познания по здравните въпроси, до които се отнасят

маркетинговите материали. Освен това хората от целевата група не можело да се считат за редовни интернет потребители или за добре информирани в областта на самостоятелните грижи. Средният потребител нямал подробни познания по здравните въпроси, до които се отнасят маркетинговите материали.

- 16 От своя страна Mezina подчертава, че Комисията все още не е взела становище по заявленията относно претенциите за растителните вещества. Комисията можела да заключи, че изискванията, въз основа на които е направена оценката на ЕОБХ, са твърде строги. Това било една от причините, поради която оценяването било спряно, т.е. в момента се вземало решение дали така наречените растителни вещества трябва да се оценяват по същия начин като витамините и минералите и/или за тях трябва да се прилага отделно законодателство. Тези обстоятелства трябвало да се вземат предвид при преценката на изискванията относно отговорността на стопанските субекти в хранителната промишленост по член 28, параграф 5 от Регламента.
- 17 Mezina счита, че е необосновано и че надхвърля границите на „отговорността на операторите“ в хранителната промишленост по член 28, параграф 5 от Регламента да се изисква от дружеството да може да представи изготвени от самото него доказателства, които да сочат, че според общоприетите научни данни наличието на веществото, за което се отнася претенцията, има хранителен или физиологичен ефект и че веществото присъства в количество, което гарантира претендирания хранителен и физиологичен ефект. Налице бил преходен период по член 28, параграф 5 и нямало прието законодателство. Комисията не оценила в съответствие с Регламента данните, въз основа на които се е произнесъл ЕОБХ, нито сама взела решение по въпросните претенции. Нямало и решение дали за растителните вещества трябва да се прилага друго законодателство с различни изисквания. Ето защо трябвало да е достатъчно Mezina да може да се позове на предоставената на ЕОБХ информация и да използва въпросните здравни претенции във формулировка, която е съвместима със заявлението, подадено във връзка с претенцията. Това становище трябвало да се разглежда в светлината на факта, че стопанските субекти в хранителната промишленост нямат право да използват собствени научни доказателства в подкрепа на разрешени здравни претенции, а са обвързани от доказателствата, представени на ЕОБХ.
- 18 Изискването за общоприети научни доказателства съгласно членове 5 и 6 от Регламента се отнасяло до доказателствата в подкрепа на здравната претенция, за която е поискано разрешение. Затова според Mezina преценката на основателността на претенциите по член 3, втора алинея, буква а) и членове 5 и 6 от Регламента следвало да се извършва с оглед на изискванията, определени в Регламента, и да се основава на научните доказателства, представени в подкрепа на претенциите, за които е поискано разрешение.

- 19 Според Mezina от исковата молба на КО е видно, че според КО Mezina трябва да представи изготвени от самото него доказателства в подкрепа на претенциите, за които е поискано разрешение, за да бъдат спазени изискванията за отговорността на стопанските субекти в хранителната промишленост и за общоприетите научни доказателства.
- 20 Позицията на КО означавала към стопанските субекти в хранителната промишленост да се поставят по-строги изисквания, когато използват здравни претенции, обхванати от преходните мерки по член 28, параграф 5 от Регламента, отколкото когато използват здравни претенции, разрешени от Комисията, тъй като съгласно Регламента стопанските субекти в хранителната промишленост нямали право да се позовават на изследвания, различни от тези, на които се основава разрешена здравна претенция. В този смисъл било необосновано от тези стопански субекти да се изисква да представят различни от използваните в заявлението научни доказателства в подкрепа на претенциите, за които е поискано разрешение и които попадат в обхвата на преходните мерки. Това би довело и до различна оценка в различните държави членки на употребата от стопанските субекти в хранителната промишленост на претенциите, за които е поискано разрешение, а това би противоречало на целта на Регламента. За да се счита за изпълнена „отговорността на бизнес операторите“ в хранителната промишленост, към претенциите, обхванати от преходните мерки по член 28, параграф 5 от Регламента, следвало също да се прилага съответно изискване за „общоприети научни доказателства“, каквото е предвидено в Регламента по отношение на разрешените здравни претенции.
- 21 Във всеки случай Mezina счита, че изискването за „отговорност на операторите“ в хранителната промишленост по член 28, параграф 5 от Регламента е изпълнено, тъй като дружеството е следвало подход, който трябва да се смята за добра практика в сектора на хранителните добавки във връзка с прилагането на преходните мерки по член 28, параграф 5. Претенциите за растителни вещества, за които е поискано разрешение, трябвало да могат да бъдат използвани, докато Комисията не вземе решение по тях, независимо от това дали са били оценени от ЕОБХ и независимо от това каква е била оценката на ЕОБХ за съответната претенция. Това било така особено като се има предвид, че въпросните растителни вещества отдавна се използват с добри резултати — както за отделните вещества сами по себе си, така и за разглежданите в настоящия случай продукти. Следователно за целите на член 28 трябвало да се счита, че Mezina е доказало фактите, които е било в негова тежест да докаже.
- 22 Това личало от обстоятелството, че Комисията спира разглеждането на всички заявления, свързани с растителни вещества, по съображение че между държавите членки все още тече обсъждане дали строгата оценка на ЕОБХ наистина трябва да се използва за растителните вещества, или за тях трябва да се прилага отделно законодателство, както е при традиционните лекарства на растителна основа. Тъй като препоръката на ЕОБХ не била

задължителна за Комисията и можело да бъде променена, за стопанските субекти в хранителната промишленост нямало приложими законодателни правила, докато Комисията не приеме окончателно решение и не изтече евентуално определеният от нея преходен период.

- 23 Mezina не твърди, че за да бъде изпълнено изискването за отговорност на стопанските субекти в хранителната промишленост по член 28, параграф 5 от Регламента, е достатъчно само да се препрати към ЕОБХ. Напротив, Mezina счита, че това изискване неизменно предполага въпросните претенции да бъдат изготвени в съответствие с Регламента, например по такъв начин, че да не се превръщат в лечебни претенции или пък да представят като по-интензивни ефектите, на които се основава заявлението. Отговорността обхващала и оценката на доказателствата, представени в подкрепа на заявлението до ЕОБХ, за да се определи дали доказателствата потвърждават претенциите, за които е подадено заявлението за разрешение. Не можело обаче от всеки стопански субект в хранителната промишленост да се изисква да изготвя свои собствени изследвания, потвърждаващи въздействието върху здравето.
- 24 Освен това Mezina счита, че претенциите за самите продукти не са специфични. Тези претенции били съпроводени от претенции, които съответстват на здравни претенции, за които е поискано разрешение, по отношение на съдържанието в продуктите съответно на джинджифил, шипка, босвеля, артишок, глухарче и боровинки и за които се прилагат преходните мерки по член 28, параграф 5 от Регламента. Следователно обсъжданата маркетингова дейност била съвместима с член 10, параграф 3 от Регламента и не противоречала на добрите търговски практики по смисъла на член 5 от Закона за търговските практики.
- 25 Според Mezina целевата група на разглежданата маркетингова дейност се състои от здравно осъзнати потребители, които искат да допълнят обичайната си диета с хранителни добавки и са добре информирани за самостоятелните грижи. Тъй като маркетинговата дейност се осъществявала на уебсайта на Mezina, според това дружество може да се приеме, че целевата група се състои от редовни интернет потребители.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 26 Делото пред Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд) предполага националният съд да приложи разпоредбите на Регламент № 1924/2006 към случай, в който се прилага и националното законодателство, с което е транспонирана Директива 2005/29. Въпросът е дали в случай като настоящия доказателствената тежест и изискванията за доказване във връзка с прилагането на член 3, втора алинея, буква а), член 5, параграф 1, букви а), б) и г), член 6, член 10, параграф 1 и член 28, параграф 5 от Регламента се определят съгласно националното право или

съгласно правото на Съюза. Ако се приеме, че правото на Съюза има предимство или оказва влияние по въпросите относно тежестта на доказване и изискванията за доказване във връзка с прилагането на тези разпоредби в производство пред национален съд, възникват по-нататъшни въпроси за по-подробните последици от правото на Съюза.

- 27 Съгласно член 13 от Регламент № 1924/2006 някои здравни претенции за храни могат да се използват без процедура за предварително разрешение. Такива са здравните претенции, описващи или посочващи ролята на дадено хранително вещество или друго вещество за растежа, развитието и функциите на организма. За да попадат в хипотезата на тази разпоредба, претенциите трябва да са включени в приет от Комисията списък на Общността. Освен това се изисква здравните претенции:
- да се основават на общоприети научни доказателства или
  - да са лесноразбираеми за средностатистическия потребител.
- 28 За тези видове здравни претенции е предвидено, че в срок до 31 януари 2008 г. държавите членки е трябвало да предоставят на Комисията списъци на здравните претенции. Списъците е трябвало да съдържат условията, които се прилагат по отношение на тях, и позоваване на съответните научни обосновки. До 31 януари 2010 г. Комисията след консултиране с ЕОБХ е трябвало да приеме списък на Общността.
- 29 След приемането на Регламент № 1924/2006 Комисията получава от държавите членки общо около 44 000 здравни претенции. Комисията поисква научно становище от ЕОБХ. Предвид големия брой заявления Комисията моли ЕОБХ временно да спре оценяването на здравните претенции за растителните вещества, а да се съсредоточи върху оценката на други посочени претенции, така че възможно най-скоро да бъде приет списък с тях.
- 30 На 16 май 2012 г. Комисията приема частичен списък на разрешените здравни претенции. В същото време Комисията съставя и публикува на уебсайта си списък с над 2 000 здравни претенции, за които все още не е завършило оценяването пред ЕОБХ или Комисията. Според Комисията оценяването на тези претенции, които се отнасят в частност до въздействието на растителни вещества, все още е спряно, което означава, че те все още могат да бъдат използвани в съответствие с преходните мерки по член 28, параграф 5 от Регламент № 1924/2006 (в меродавната му понастоящем част).
- 31 По отношение на преходните мерки, предвидени в Регламент № 1924/2006, Съдът е постановил следното (решение от 23 ноември 2017 г., Bionorica и Diapharm/Комисия (С-596/15 Р и С-597/15 Р, ЕУ:С:2017:886, т. 87—89). И разрешените, и висящите здравни претенции могат да бъдат използвани за търговията с храни, но изискванията и условията към двете категории

здравни претенции са различни. Всящите здравни претенции попадат в обхвата на преходните мерки и съгласно член 28, параграфи 5 и 6 от Регламента трябва да съответстват както на изискванията на Регламента, така и на приложимите към тях национални разпоредби. Освен това всящите здравни претенции трябва да отговарят също, във всяка държава членка, на изискванията на собствения им национален режим.

- 32 Според Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд) формулировката на член 6 от Регламент № 1924/2006 ясно показва, че стопанският субект в хранителната промишленост или лицето, което пуска на пазара продукт, носи тежестта да докаже, че здравната претенция се основава на научни доказателства („се основават и потвърждават от“, „ръководител на хранително предприятие, който маркира храни с хранителни и здравни претенции, трябва да обоснове използването на претенцията“, „компетентните органи от държавите членки могат да изискват ръководителят на хранително предприятие или лице, пускащо на пазара продукт, да предостави всички съответни елементи и данни в потвърждение на спазването на настоящия регламент“). Това е най-малкото имплицитно предвидено (вж. по аналогия решение от 15 октомври 2015 г., Nike European Operations Netherlands, C-310/14, EU:C:2015:690, т. 25).
- 33 Формулировката на член 5, параграф 1, буква а) от Регламент № 1924/2006 също предполага, че правото на Съюза регламентира тежестта на доказване („се е оказало, че“), макар и разпоредбата да не сочи изрично кой носи тежестта на доказване.
- 34 В членове 5, 6 и 13 от Регламент № 1924/2006 няколко пъти се споменава за „общоприети научни доказателства“. Изразът може да се тълкува в смисъл, че законодателството регулира изискванията за доказване.
- 35 От една страна, отделни изрази могат да създадат впечатлението, че правото на Съюза регулира тежестта на доказване и изискванията за доказване.
- 36 От друга страна, Регламент № 1924/2006 не съдържа конкретни разпоредби относно прилагането му от националните съдилища, като например разпоредби относно събирането на доказателства, какви доказателства са допустими пред националните съдилища или какви принципи да се прилагат от националния съд при преценката на убедителността на представените доказателства. Според Patent-och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд) това показва, че въпросите, свързани с тежестта на доказване и изискванията за доказване, се уреждат от националното право.
- 37 Ако в правото на Съюза не е предвидена хармонизация на тези правила, такива трябва да се установят във вътрешния правов ред на всяка държава членка по силата на принципа на процесуалната автономия. Тези правила обаче не трябва да бъдат по-неблагоприятни от правилата, които уреждат подобни положения по вътрешното право (принцип на равностойност), и не

трябва да правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза (принцип на ефективност) (вж. решение от 15 октомври 2015 г., Nike European Operations Netherlands, C-310/14, EU:C:2015:690, т. 28).

- 38 Принципът на ефективност, от една страна, не допуска да се прилагат процесуални норми на националното право, които правят практически невъзможно или изключително затрудняват позоваването на правото на Съюза, тъй като предвиждат прекалено строги правила, по-специално що се отнася до доказването на отрицателни факти — на липсата на определени обстоятелства. От друга страна, този принцип не допуска национални правила за доказване, които не са достатъчно строги и при чисто прилагане би се стигнало на практика до обръщане на тежестта на доказване, предвидена в правото на Съюза (вж. решение от 15 октомври 2015 г., Nike European Operations Netherlands, C-310/14, EU:C:2015:690, т. 29; подобно вж. също решение от 21 януари 2016 г., Eturas и др., C-74/14, EU:C:2016:42).
- 39 Директива 2005/29 не съдържа правила относно доказването, което означава, че трябва да се съобразят съответните правила, предвидени в националното право.
- 40 Според Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд) е необходимо да се изясни как следва да се тълкуват членове 5 и 6 от Регламент № 1924/2006 във връзка с член 10, параграф 1 и член 28, параграф 5 от него. Необходимо е тълкуване относно това кой носи тежестта на доказване и дали Регламентът урежда изискванията за доказване в случай като обсъждания по делото пред Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд).
- 41 Необходимо е и тълкуване на взаимодействието между Регламент № 1924/2006 и Директива 2005/29 по отношение на тежестта на доказване и изискванията за доказване. Според Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд), тъй като съдържа специфични разпоредби относно хранителните и здравните претенции за храните, Регламент № 1924/2006 е специална норма спрямо общите норми, предвидени в Директива 2005/29 относно защитата на потребителите от нелоялни търговски практики от страна на търговците. Това пък би могло да доведе до заключението, че в случай на противоречие между разпоредбите на Директива 2005/29 и на Регламент № 1924/2006 разпоредбите на Регламента имат предимство и се прилагат към тези специфични аспекти на нелоялните търговски практики (решение от 16 юли 2015 г., Abcur, C-544/13 и C-545/13, EU:C:2015:481, т. 80 и 81).
- 42 По отнесеното до него дело Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд) трябва да приложи разпоредбите на Регламент № 1924/2006 и същевременно разпоредбите на националния закон (Законът за търговските практики), който транспонира Директива 2005/29.

- 43 Съгласно постоянната национална практика търговецът носи тежестта да докаже истинността на маркетинговите си твърдения. В националната практика са установени сравнително високи изисквания за доказване по отношение на хранителните и здравните претенции. Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд) иска да установи дали вследствие от приложимостта на Регламент № 1924/2006, и по-специално на член 3, втора алинея, буква а) от него, възникват основания да се потърси различен от възприетия в националната практика подход към тежестта на доказване и изискванията за доказване.
- 44 Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд) също така отбелязва, че здравна претенция, която се основава на и може да бъде потвърдена с общоприети научни доказателства, може и да съдържа противоречиво и объркващо послание и следователно да не е разрешена (решение от 16 март 2016 г., Dextro Energy/Комисия, T-100/15, EU:T:2016:150 и постановеното по жалбата срещу него решение от 8 юни 2017 г., Dextro Energy/Комисия C-296/16 P, EU: C: 2017: 437). В този контекст и в светлината на решение на Съда от 23 ноември 2017 г., Bionorica и Diapharm/Комисия (C-596/15 P и C-597/15 P, EU:C:2017:886), изглежда, че Patent- och marknadsdomstolen (Патентен и търговски съд) не може да приеме за установено, че здравните претенции, обхванати от преходната мярка по член 28, параграф 5 от Регламент № 1924/2006, са съвместими с разпоредбите на Регламента и с разпоредбите на Директива 2005/29. Обратно, трябва да се прецени дали здравните претенции са съвместими с Регламента и с приложимите национални разпоредби и дали здравната претенция отговаря на изискванията, предвидени в националните разпоредби. За тази преценка от голямо значение са въпросите, свързани с тежестта на доказване и изискванията за доказване.